

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Tdo/14/2019
Identifikačné číslo spisu:	1116010537
Dátum vydania rozhodnutia:	05.06.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Štefan Michálik
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1116010537.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháлика a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Viliama Dohňanského, na neverejnom zasadnutí konanom 05. júna 2019 v Bratislave, v trestnej veci obvineného X. Z., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 16. novembra 2017, sp. zn. 2To/109/2017, § 381 Tr. por., takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného X. Z. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Okresný súd Bratislava I rozsudkom z 18. júla 2017, sp. zn. 4T/39/2016 (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“), uznal obvineného za vinného zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. b/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 18. marca 2016 v čase asi o 18.15 hod. v Bratislave na Mickiewiczovej ulici č. 13 v priestoroch pred čakárňou Univerzitnej nemocnice Bratislava, Nemocnica Staré Mesto, Psychiatrickej kliniky LF UK a UNB, počas toho, ako poškodený L. K. spolu s ďalšími kolegami ako príslušníkmi Zboru väzenskej a justičnej stráže zabezpečovali eskortu odsúdeného B. T. na toto oddelenie, na ich adresu uviedol, že vie, že sú z basy, a keď sa tam dostane naspäť, bude na nich písať sťažnosti a odtrhne im tam hlavy, v čom neprestal ani napriek upozorneniam zo strany tam prítomných príslušníkov Policajného zboru, ako ani zo strany príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, pričom v tomto konaní začal už skôr na oddelení chirurgie, kde v poškodenom a jeho kolegoch spoznal príslušníkov Zboru väzenskej a justičnej stráže, pričom ako poškodený podal na oddelení psychiatrie sanitárovi lekársku správu odsúdeného B. T., ho obvinený pravou nohou zospodu kopol do oblasti pravej ruky, a následne, keď sa k nemu poškodený otočil, ho kopol do oblasti pravej ruky, a následne, keď sa k nemu poškodený otočil, ho kopol do oblasti jeho ľavého kolena, na čo bol obvinený spacificovaný príslušníkmi Policajného zboru, pričom tohto konania sa obvinený dopustil z dôvodu, že v poškodenom spoznal príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže, plniaceho si služobné úlohy z tejto jeho funkcie vyplývajúce, pričom uvedeným konaním spôsobil poškodenému L. K. zlomeninu bázy 5. záprstnej kosti pravej ruky s posunom úlomkov a zlomeninu hlavice ihlice ľavého predkolenia, ktoré si vyžiadali ošetrovanie a následnú liečbu, pričom

uvedeným zranením bol poškodený L. K. závažne ovplyvnený na bežnom spôsobe jeho života po dobu jeden mesiac.

Obvinenému bol za to okresným súdom podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. f/, písm. m/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom strázenia. Okrem toho bolo obvinenému podľa § 73 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., § 74 ods. 1 Tr. zák. uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Okresný súd zároveň podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zviazal obvineného k povinnosti nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., škodu vo výške 104,40 €, pričom túto so zvyškom jej nároku na náhradu škody odkázal podľa § 288 ods. 2 Tr. por. na civilný proces.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo 16. novembra 2017, sp. zn. 2To/109/2017 (ďalej len „krajský súd“ alebo „odvolací súd“), na podklade odvolania obvineného, podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 37 písm. f/, písm. m/ Tr. zák., pre výkon ktorého obvineného zaradil do ústavu so stredným stupňom strázenia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák.

Obvinený, využívajúc oprávnenie v zmysle § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., dňa 14. decembra 2018, prostredníctvom ustanoveného obhajcu, napadol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/, písm. i/ Tr. por. uznesenie krajského súdu, ako aj konanie, ktoré vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. je podľa obvineného naplnený tým, že orgány činné v trestnom konaní a súdy nevykonali celý rad dôkazov, ktoré niekoľkokrát navrhoval, a to či už písomnými podaniami alebo ústne do zápisníc. Ako príklad nevykonaných dôkazov obvinený uviedol: svedecké výsluchy psychiatra MUDr. O. M., sanitára, ktorému mala byť podaná správa poškodeným, X. O., L. O., MUDr. T. Y., rekonštrukcia skutku, konfrontácia so M. O., Y. N., L. K., O. a B. T., nezabezpečenie kompletných lekárskeho správ a röntgenových snímok týkajúcich sa zranenia poškodeného, osoby, ktorá vypracovala poškodenému posudok na sumu 2 800 €, nepribratie znalca z odboru ortopedie, za účelom vyjadrenia sa k zraneniu kolena obvineného, neumožnenie vypracovania znaleckého posudku na zranenia poškodeného, na overenie záverov znalca MUDr. Morochoviča, na vlastné náklady.

Uvedené porušenie trestného poriadku podľa názoru obvineného zakladá aj dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., nakoľko rozhodnutia oboch súdov sa opierajú o dôkazy, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Tento dovolací dôvod je podľa mienky obvineného opodstatnený už len tým, že prečítaním niektorých zápisníc a nevypočutím svedkov, ktorých na hlavnom pojednávaní navrhoval, bola porušená jedna zo základných zásad trestného konania, a to zásada ústnosti a bezprostrednosti.

Nakoľko konajúce súdy pri ukladaní trestu neaplikovali inštitút mimoriadneho zníženia trestu v zmysle § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., založili tým podľa obvineného aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Použitie tohto ustanovenia obvinený odôvodnil poukázaním na závery znaleckého posudku týkajúceho odsúdeného, z ktorého vyplýva, že v čase skutku mal síce nevýrazne znížené rozpoznávacie schopnosti, avšak mal podstatnú poruchu ovládacích schopností, čo možno jednoznačne zahrnúť pod stav zmenšenej pričetnosti, ktorá pri uznaní viny odôvodňuje použitie označeného inštitútu.

Na základe uvedeného obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu, podľa § 386 ods. 1, ods. 2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s rozsudkom krajského súdu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prerokovanie a rozhodnutie.

Za Okresnú prokuratúru Bratislava I sa k dovolaniu vyjadrila námestníčka okresného prokurátora podaním, ktoré bolo okresnému súdu doručené 21. decembra 2018.

V ňom uviedla, že dovolanie obvineného považuje za nedôvodné a ním napadnuté rozhodnutia za zákonné. Obvinený bol podľa jej vyjadrenia usvedčený z trestnej činnosti na základe svedeckých výpovedí viacerých svedkov, ktorí zhodne opísali priebeh útoku obvineného na poškodeného. Znalec z odvetvia chirurgie pri svojom výsluchu vylúčil možnosť skutkového deja, ako ho opísal obvinený, pričom znalkyňa z odvetvia psychiatrie vylúčila stav nepričetnosti u obvineného v čase spáchania skutku. Vykonanie dôkazov, ktoré obvinený navrhuje, by podľa námestníčky okresného prokurátora, pri tejto dôkaznej situácii, nemohlo viesť k iným záverom, než k akému dospeli vo veci konajúce súdy.

Námietka porušenia práva na obhajobu obvineného nie je dôvodná, nakoľko tento bol riadne zastúpený obhajcom počas celého súdneho konania a bolo mu v plnej miere umožnené využívať všetky spôsoby procesnej obrany.

Nemožno sa stotožniť ani s názorom odsúdeného o dôvodnosti mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. V tejto súvislosti námestníčka okresného prokurátora poukázala na znalecký posudok MUDr. Denisy Mészárosovej, vrátane jej výsluchu pred súdom, z ktorého vyplýva, že obvinený mal v čase spáchania skutku z dôvodu komplikovanej ebriety nevýznamne znížené rozpoznávacie schopnosti a čiastočnú poruchu ovládacích schopností, pričom poznal účinok alkoholu na svoj organizmus a psychické funkcie. U obvineného boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti pri jeho konzumovaní neporušené.

Z vyššie uvedených dôvodov považuje námestníčka okresného prokurátora dovolanie obvineného za nedôvodné.

Obvinený, cestou obhajcu, na vyjadrenie námestníčky okresného prokurátora reagoval podaním z 11. marca 2019. V ňom uviedol, že sa v plnom rozsahu pridŕžiava textu podaného dovolania, pričom argumentáciu prokuratúry považuje za nedôvodnú a zavádzajúcu.

Najvyšší súd ako súd dovolací podľa § 377 Tr. por. predbežne preskúmal dovolanie obvineného v zmysle ustanovenia § 378 Tr. por. a zistil, že bolo podané oprávnenou osobu v zmysle § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por., zastúpenou obhajcom v súlade s § 373 ods. 1, ods. 2 Tr. por., v zákonnej lehote a na príslušnom súde podľa § 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por., spĺňajúc všetky obligatórne požiadavky v zmysle § 374 Tr. por. Zároveň však dovolací súd dospel k zrejmému záveru, že v posudzovanom prípade nie sú splnené dôvody dovolania, ako sú uvedené v § 371 ods. 1 Tr. por., čo malo za následok odmietnutie dovolania obvineného na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381, § 382 písm. c/ Tr. por.

Úvodom najvyšší súd poukazuje, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania v zmysle § 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por. sa netýka formálno-právneho uplatnenia niektorého (či viacerých) z dovolacích dôvodov upravených v § 371 ods. 1 až ods. 3 Tr. por., ale vecných chýb, ktoré dovolateľ vo svojom podaní namietol (porovnaj s R 120/2012). V súlade s uvedeným tak zodpovednosť za kvalitu podaného dovolania znáša výlučne dovolateľ, ktorý svojim podaním určuje mantinely prieskumnej povinnosti dovolacieho súdu. To znamená, že najvyšší súd nebude preberať jeho aktivitu a iniciatívne zisťovať ďalšie (v dovolaní neuvedené) chyby napadnutého rozhodnutia, alebo aj jemu predchádzajúceho konania, ktoré by zodpovedali niektorému z prípustných dovolacích dôvodov taxatívne uvedených v § 371 Tr. por.

O dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ide v prípade, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že musí ísť z hľadiska intenzity o zásadné porušenie práva na obhajobu. Trestný poriadok v § 34 ods. 1 priznáva obvinenému právo navrhnúť, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, ktorú činnosť môže v zmysle § 44 ods. 2, ods. 6 Tr. por.

realizovať aj prostredníctvom svojho obhajcu. Ak teda uplatnenie práva na obhajobu spočíva aj v navrhovaní dôkazov, zodpovedá mu povinnosť orgánov činných v trestnom konaní a súdu zaoberať sa každým dôkazným návrhom a najneskôr pred meritórnym rozhodnutím tomuto buď vyhovieť, alebo ho odmietnuť podľa § 272 ods. 3 Tr. por., resp. rozhodnúť, že sa ďalšie dôkazy vykonávať nebudú podľa § 274 ods. 1 Tr. por. (mutatis mutandis ZSP 21/2010, R 116/2014).

Obvinený v priebehu konania podal viacero návrhov na doplnenie dokazovania. V konaní pred súdom tak učinil podaním datovaným na deň 20. septembra 2016 (č. l. 212), bližšie nedatovaným podaním (č. l. 213), podaním doručeným okresnému súdu dňa 9. marca 2017 (č. l. 285), ústne do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 19. apríla 2017 (č. l. 304) a podaním doručeným okresnému súdu dňa 22. mája 2017 (č. l. 319-320).

Svoje návrhy na doplnenie dokazovania obvinený v koncentrovanej podobe zopakoval pred senátom okresného súdu na hlavnom pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 18. júla 2017 (č. l. 352). Išlo o návrhy na vykonanie týchto dôkazov: výsluch sanitára, ktorému mala byť podaná správa poškodeným, výsluch X. O., výsluch L. O., výsluch chirurgičky MUDr. T. Y., výsluch chirurgičky, ktorá obvineného v deň skutku poslala na ošetrovanie na psychiatriu, oboznámenie sa s dokladom, že obvinený bol pod vplyvom alkoholu, vykonanie rekonštrukcie, vykonanie konfrontácie so M. O., Y. N., L. K., svedkom O., B. T., vrátane konfrontácie medzi nimi, oboznámenie sa s kompletnou lekárskou dokumentáciou a röntgenovými snímkami od poškodeného, oboznámenie sa so správou zo zdravotnej poisťovne ohľadom vynaložených nákladov, výsluch psychiatra MUDr. O. M., výsluch znalca alebo osoby, ktorá robila posudok poškodenému s vyčíslením sumy 2 880 €. Okrem toho obvinený súd požiadal, aby mohol na vlastné náklady zabezpečiť znalecký posudok na preskúmanie zranení poškodeného, ktorým by sa overili závery znalca doc. MUDr. Radoslava Morochoviča, PhD. Obvinený tiež požiadal, aby si mohol zabezpečiť znalca, ktorý by sa vyjadril k jeho zraneniu kolena. V závere obvinený dodal, že z jeho strany ide o všetky návrhy na vykonanie dôkazov.

V tejto súvislosti sa žiada podotknúť, že reakcia na dopytovanie predsedom senátu podľa § 272 ods. 2 Tr. por., či strany nemajú návrhy na doplnenie dokazovania v záverečnej fáze súdneho konania, je konečným prejavom strany o disponovaní s právom na navrhovanie doplnenia dokazovania a v prípade predtým uplatnených návrhov na doplnenie dokazovania jednoznačným prejavom, že na pôvodných návrhoch na doplnenie dokazovania procesná strana netrvá a teda, že ich berie späť (R 116/2014).

Ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní, senát okresného súdu po tichej porade senátu, postupom podľa § 272 ods. 3 Tr. por., odmietol vykonať všetky vyššie uvedené návrhy obvineného na doplnenie dokazovania. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku na strane 8 navyše konkrétne a veľmi precízne vyjadril, prečo nepovažoval vykonanie označených dôkazov za opodstatnené.

Obvinený v rámci vlastného zdôvodnenia podaného odvolania, doručeného okresnému súdu dňa 19. septembra 2017, opätovne navrhol výsluch bližšie nestotožneného sanitára (č. l. 404, 406), výsluch chirurgičky MUDr. T. Y. (č. l. 404, 407), výsluch chirurgičky, ktorá v deň skutku poslala obvineného na vyšetrenie k psychiatrovi (č. l. 404, 407), vykonanie znaleckého skúmania z odvetvia ortopedie, za účelom preskúmania zranenia kolena obvineného (č. l. 405, 408), výsluch MUDr. O. M. (č. l. 406, 407), výsluch X. O. (č. l. 407), vykonanie konfrontácií (č. l. 407), vykonanie rekonštrukcie (č. l. 407). Obvinený navrhol vykonať výsluch bližšie nestotožneného sanitára a chirurgičky (č. l. 425) aj ďalším podaním, ktoré bolo krajskému súdu doručené cestou Krajskej prokuratúry Bratislava dňa 6. októbra 2017. Cestou okresného súdu bolo krajskému súdu dňa 9. októbra 2017 doručené vlastné podanie obvineného, v ktorom opätovne navrhol vykonať znalecké skúmanie z odvetvia ortopedie, rekonštrukciu, obhliadku na mieste činu, konfrontácie, výsluch svedkov, sanitára, nestotožnenej chirurgičky a MUDr. T. Y. (č. l. 429). Obvinený ďalším podaním, ktoré bolo tentokrát doručené priamo krajskému súdu dňa 20. októbra 2017, navrhol vykonať znalecké skúmanie z odvetvia ortopedie, zamerané na jeho zranenie kolena (č. l. 445), výsluch B. T. (č. l. 446) a bližšie nestotožneného sanitára a chirurgičky (č. l. 446).

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí konanom pred krajským súdom dňa 16. novembra 2017 vyplýva, že obvinený v rámci záverečnej reči zotrval na obsahu zaslaných písomností, pričom k tomuto postoju sa pripojil aj jeho obhajca (č. l. 457).

Odvolací súd po neverejnej porade senátu vyhlásil rozsudok, ktorým potvrdil výrok o vine obvineného a sám zmenil len výrok o treste (viď vyššie). V odôvodnení svojho rozsudku krajský súd na adresu obvineného návrhov na doplnenie dokazovania uviedol, že tieto sú neopodstatnené. Poukázal pritom na skutočnosť, že ide o návrhy opakované, s ktorými sa správne vysporiadal už prvostupňový súd.

Najvyšší súd považuje za vhodné k takémuto postupu odvolacieho súdu osobitne uviesť, že spĺňa všetky parametre neskôr prijatého judikátu najvyššieho súdu, publikovaného pod č. R 43/2018, v zmysle ktorého, ak v odvolacom konaní strana navrhla vykonať dôkaz a odvolací súd, konajúci na verejnom zasadnutí, jej nemieni vyhovieť, nie je potrebné, aby návrh formálne odmietol. Z hľadiska zachovania práv obhajoby je podstatné, či sa odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia s návrhom, resp. dôkaznou situáciou vo vzťahu k návrhom dotknutej okolnosti vysporiadal; k takému vysporiadaniu môže dôjsť aj konkrétnym odkazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku, s jeho prípadným doplnením.

Rekapitulujúc, obvinený naplnenie rozoberaného dovolacieho dôvodu odvodzuje od nevykonania ním navrhovaných dôkazov.

V tomto ohľade najvyšší súd uvádza, že predmetná námietka má jednak skutkovú, ale aj procesnoprávnú rovinu. Kým pri prvej z nich sa obvinený domáha vykonania dôkazov za účelom riadneho zistenia skutkového stavu veci, procesnoprávna časť námietky smeruje voči nesprávnemu postupu súdu, spočívajúcim v nesplnení si povinnosti rozhodnúť o dôkaznom návrhu, resp. návrhoch v zmysle § 272 ods. 3 Tr. por. a § 274 ods. 1 Tr. por. Pri takomto vymedzení je súčasne nevyhnutné poznamenať, že pre dovolacie konanie požíva relevanciu len druhá rovina, keďže námietky skutkovej povahy sú v dovolacom konaní, s výnimkou dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por. vylúčené. Najvyšší súd na podklade dovolania obvineného nemôže prehodnocovať tie dôvody, pre ktoré nižšie súdy nevyhoveli jeho návrhu na doplnenie dokazovania, nakoľko tomu bráni dikcia vety za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Na margo konštatovaného, najvyšší súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, v zmysle ktorej za porušenie práva na obhajobu v intenciách § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. nemožno považovať obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10, ods. 11 Tr. por., ako aj vlastné hodnotenie dôkazov podľa § 2 ods. 12 Tr. por. (k tomu viď ZSP 21/2010, R 7/2011, ZSP 16/2013 a R 14/2015). Inými slovami, namietanie rozsahu vykonaného dokazovania, či nesúhlas s jeho hodnotením, nenapĺňa atribúty žiadneho z prípustných dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por.

Ako vyplýva z vyššie uvedených skutočností, konajúce súdy sa v predmetnej veci vysporiadali so všetkými návrhmi na doplnenie dokazovania, a preto v tomto prípade nemožno dospieť k záveru o zásadnom porušení práva na obhajobu obvineného, a teda ani o naplnení dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Nevykonanie navrhovaného dokazovania podľa názoru obvineného zakladá aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. Nezákonnosť vykonaného dokazovania obvinený dôvodí aj z porušenia zásad bezprostrednosti a ústnosti, ku ktorým malo dôjsť tým, že súd uprednostnil čítanie niektorých zápisníc (obvinený neuvádza, ktorých konkrétne) pred osobným výsluchom svedkov.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že okresný súd v posudzovanej veci vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného (č. l. 294-296), svedkov L. K. (č. l. 296-298), W. O. (č. l. 298-300), M. O. (č. l. 300-301), Y. N. (č. l. 348-349), B. T. (č. l. 350-351), znalcov MUDr. Denisy Mészárosovej (č. l. 302) a doc. MUDr. Radoslava Morochoviča, PhD. (č. l. 302), za súčasného čítania ich znaleckých posudkov podľa § 268 ods. 2 Tr. por. (č. l. 302 a 303). Okresný súd ďalej na hlavnom pojednávaní

podľa § 269 Tr. por. prečítal ambulantné správy (č. l. 113-115), predbežnú výšku regresnej náhrady a vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť (č. l. 148-149), vyčíslenú náhradu škody (č. l. 283), aktuálny odpis registra trestov (č. l. 343-345), výsledok lustrácie v registri STA (č. l. 179), výsledok lustrácie v registri Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (č. l. 180-193), výpis z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky (č. l. 144-149) a výsledok lustrácie v Zbore väzenskej a justičnej stráže (č. l. 265).

Najvyšší súd k naposledy označenému dovolaciemu dôvodu uvádza, že tohto sa možno účinne domáhať len v tom prípade, ak rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré boli získané nezákonným postupom, alebo neboli na hlavnom pojednávaní vykonané zákonným spôsobom. Dovolací dôvod teda ani v tomto prípade nemožno vyvodzovať zo skutočnosti, že súd nevykonal všetky dôkazy, ktoré navrhol obvinený, prípadne, že vykonané dôkazy nevyhodnotil podľa jeho predstáv.

Vychádzajúc z rozpisu vykonaného dokazovania, k porušeniu označených zásad postupom okresného súdu, dôjsť nemohlo. Tento totiž pristúpil k čítaniu výlučne znaleckých posudkov (za súhlasu procesných strán, resp. po vypočutí znalca v prítomnosti procesných strán podľa § 268 ods. 2 Tr. por.) a listinných dôkazov (§ 153 ods. 1, § 269 Tr. por.). Obvinený sa v skutočnosti aj prostredníctvom tohto dovolacieho dôvodu domáha revízie skutkových zistení, vykonaním ďalšieho dokazovania, čo mu však Trestný poriadok v dovolacom konaní neumožňuje, ako je uvedené vyššie.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., tento je daný, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

O naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. ide vtedy, ak bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa.

Najvyšší súd v rámci svojej zjednocovacej činnosti už dávnejšie prijal stanovisko, v zmysle ktorého vzájomný vzťah týchto dvoch dovolacích dôvodov je taký, že prvý z nich (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.) je všeobecným a druhý (§ 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.) špeciálnym hmotnoprávnym dôvodom, vzťahujúcim sa k výroku o treste. Z tohto vzťahu potom vyplýva, že samotný výrok o treste okrem prípadov nesprávnej aplikácie ustanovení kogentnej povahy viažucej sa k rozhodovaniu o treste môže byť napadnutý prostredníctvom nie všeobecného, ale len prostredníctvom špeciálneho dovolacieho dôvodu (R 5/2011).

V tomto ohľade najvyšší súd zdôrazňuje, že inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. je vždy fakultatívnej povahy. Totiž pri kumulatívnom splnení podmienok vyžadovaných týmto ustanovením, súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu, avšak nie je povinný tak urobiť. Súd v tomto prípade disponuje oprávnením, ktorého hlavným cieľom je záujem na individualizácii trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Najvyšší súd v kontexte uvedeného prijal záver, že dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. (avšak ani žiaden iný dovolací dôvod) nie je naplnený tým, že obvinenému nebol uložený trest za použitia § 39 Tr. zák., v dôsledku čoho má byť uložený trest neprimeraný, lebo pokiaľ súd nevyužil toto moderačné oprávnenie a trest vymeral v rámci nezníženej trestnej sadzby, nemožno tvrdiť, že trest bol uložený mimo trestnú sadzbu ustanovenú Trestným zákonom za trestný čin, z ktorého bol obvinený uznaný za vinného (porovnaj s R 5/2011, R 51/2014). Najvyšší súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti chronicky pripomína, že primeranosť trestu sa v dovolacom konaní neskúma.

Sumarizujúc, dovolací súd nemohol priznať žiadnu relevanciu ani námietke obvineného, ktorou sa domáhal uloženia trestu pri súčasnej aplikácii § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., pretože táto námietka nezakladá žiaden z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže z uvedených skutočností je nevyhnutné prijať záver o zrejmom nesplnení dovolacích dôvodov v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por., najvyšší súd odmietol dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.